

Torsten Blom
1902-01-21 -- 1980-02-04

Margit Blom f Andersson
1903-11-02 -- 1972-06-29

Torsten Blom

Olof Torsten föddes i Börstil 21/1 1902. Han blev student 1923 i Gävle, familjen bodde då på Lervik. Efter studier på gamla "Stutis" – dåvarande Veterinärhögskolan vid Albano - avlade han veterinärexamen i Stockholm 1929. Därefter assistent vid SVA (Statens Veterinärmedicinska Anstalt) 1930. Två år senare, alltså endast 30 år gammal, tillträdde han tjänsten som stadsveterinär i Sundsvall. Där kom han att stanna till 1945, då han återvände till Stockholm som t.f. statsinspektör i dåvarande Medicinalstyrelsen. 1947 utnämndes han till veterinärråd i den nybildade Veterinärstyrelsen och var åren 1965 - 67 dess ställföreträdande chef.

Från 1971 och till sin död 1980 var han ordförande i Svenska Djurskyddsföreningen. Han var en engagerad förespråkare för djurskydd även i internationella sammanhang såsom direktor i ISPA (International Society for the Protection of Animals), London. Han valdes även till ordförande i Nordiska Djurskyddsrådet.

1929 gifte sig Torsten med Margit, född Andersson. Torsten och Margit träffades redan under skoltiden. "Totte" var då en smärt och stilig gymnast i Gefle Högre Allmänna Läroverk för gossar och den söta Margit gick i Själanderska flickskolan tvärs över gatan. Han gick dåvarande reallinjen och bland idrotter lär han ha varit särskilt framstående i fäktning.

Vad gäller intresse för sportsliga aktiviteter längre fram i tiden, så blev det i Sundsvall främst tennis och skidor. Senare ägnade han sig med framgång åt curling, där han tog hem ett flertal priser. Han var också intresserad av sportfiske, vilket bl.a. förde honom till Irland, en ö som han kom att älska. Travsporten kan man också säga att han kom i kontakt med, men då som banveterinär på Bergsåkers travbana! - Mången ensam söndag för Mamma och oss...

Arbetet som stadsveterinär medförde, förutom förmiddagarna på Köttbesiktningsbyrån, ett ofta fulltecknat program med sjukresor ut på landet. Mamma stod för marktjänsten i form av telefonpassning. Det fanns ju inga mobiltelefoner på den tiden! På våarna fick vi ofta åka med Pappa på sjukresor, ibland även "assistera", vilket var spännande. - I och med flytten till Stockholm upphörde just den delen av nästan ständig "jour". För Pappas del fortsatte dock resandet, fast på en annan bog. Nu gällde resorna ut i världen, i tjänsten som statsinspektör för köttkontrollen. De förde honom vida, till Argentina, Mexico, Australien, Indien m.fl. exotiska platser. Inte så vanliga resmål på den tiden, alldeles efter kriget. Till slut hade han rest "jorden runt" och kvalificerat sig för inval i "Travellers Club" !

Under krigsåret 1942 fick Pappa en förfrågan från Medicinalstyrelsen om att som frivillig åka till Finland och där tillsammans med några andra veterinärer studera en mycket smittsam hästsjukdom, "rots", vilken grasserade hos de ryska hästarna, som tagits som krigsbyte.

Jag var 11 år då och jag minns hur Mamma och Pappa resonerade och till slut kom fram till ett inte så lätt fattat beslut; Pappa skulle resa. Att lämna hustru och tre barn för att bege sig rakt in i kriget... Helsingfors bombades när Pappa passerade på väg till Petrozavodsk (Äänislinna på finska), som låg inne i Ryssland. Man ser på fotografier härifrån hur ryska krigsfångar letar mat i soptunnorna... Han klarade sig tack och lov helskinnad hem igen! Med Finland kom vi att ha fortsatt kontakt genom att vi tog emot ett finskt krigsbarn; Kaija.

Pappa uppskattades mycket som en kunnig och rejäl veterinär av bönderna i Sundsvallstrakten och han trivdes med dem och det s.a.s. praktiska hantverket. Vilket inte hindrade att han fann sig väl tillrätta även i de mer byråkratiska labyrinterna på sin nya post. Han hade en lätthet att formulera sig i såväl tal som skrift. Han hade goda språkkunskaper och knöt många vänskapsband världen över. Hans vänfasthet och omtanke, humor och diplomatiska skicklighet gjorde honom omtyckt i vida kretsar.

Margit Blom

Margit Anna Kristina föddes i Gävle (Gefle) 2/11 1903, dotter till köpman Carl Emanuel Andersson och hans hustru Hildur. Efter flickskola i Gävle studerade hon vid Tekniska skolan i Stockholm (nuvarande "Konstfack"). 1925-30 var hon anställd på Svenska Dagbladet och medarbetade även under signaturen "Margot". Gifte sig 1929 med Torsten Blom. 1930 föddes Kerstin, 1932 Birgitta och 1935 Inger. 1932 hade familjen flyttat till Sundsvall och där blev hon en av initiativtagarna till bildandet av Fredrika Bremerförbundets Sundsvallskrets. Sedermera kom hon att engagera sig i Sverigeavdelningen av den internationella sammanslutningen för veterinärfruar.

Margit bibringades allmänbildning och goda språkkunskaper i dåtida utmärkta flickskolan. Det tyska språket kom hon i kontakt med redan som liten i en tyskspråkig Kindergarten och förkovrade sig senare som ung genom att tillbringa en sommar hos en prästfamilj på ön Rügen. Hon var utomordentligt skicklig i teckning, vilket gjorde att hon efter avslutad skolgång sökte sig till "Teknis". Här prövade hon på, förutom själva tecknandet, akvarellmålning, textning, porslinsmålning och lärde sig även tekniken att arbeta i läder.

Hennes musikaliska ådra fick sitt utlopp i ett charmant pianospel. Hon spelade "allt", men vad jag framförallt minns är nog när Sindings "Frülingsrauschen" brusade fram ur klaviaturen... Och så jularna förstås... Mamma spelade och vi sjöng. En riktigt pampig kör, när vi hade Pappa med oss i basen!

Hon hade även en flyhänt penna! Lätt att uttrycka sig i tal och skrift, vilket bl.a. tog sig uttryck i ett otal bordsvisor - till välkända melodier - alltid långa verser till födelsedagar, men också i allvarliga, djupt kända dikter vid högtidliga och sorgliga tillfällen.

I Sundsvall bodde vi på Storgatan 12, mitt emot det då välkända Hotell Knaust. En stor tungrodd gammeldags våning med högt i tak och stora ytor parkettgolv. Välbonade! Ett stort hushåll som sköttes med hjälp av hembiträde och barnflicka. Den egna familjen utökades senare med vår finska flicka Kaija och med att morfar - vår "Moffen" - kom att bo hos oss. När de finska barnen anlände till Sundsvall var Mamma med i den kommitté som tog emot och inkvarterade dem. Mamma brevväxlade flitigt - genom tolk - med Kaijas mor. Kaija kom att stanna i flera år och reste tillbaka 1945 i samband med vår flytt till Stockholm.

Ett synnerligen glatt och trevligt sällskapsliv idkades också under dessa år i Sundsvall. Mamma var en livlig och uppskattad värdinna vid de stora middagar som avhölls!

Det blev knaprare tider efter flytten till Stockholm...

Att flytta till Stockholm tror jag hägrade som något spännande för oss alla. Sundsvall kändes med tiden för trångt och hade förstås småstadens både för- och nackdelar. Mamma hade i alla år längtat söderut, mot lummigare nejder. Hon hade nog också ett sug efter det kulturella utbud, som fanns att tillgå i storstaden; konstatställningar, opera, konserter...

Hon gick med i något som kallades "Kulturella klubben", hade abonnemang på Konserthuset och var med i en cirkel i avancerad franska. "Fransyskorna" höll ihop i år efter år, träffades hemma hos varandra, åt en god lunch, "parlade" och hade trevligt.

Mamma lagade god mat, alltid lite piffigt. I festligare sammanhang kunde man skönja den konstnärliga touchen i såväl dukning som uppläggning av maten och i förekommande fall i de handmålade och vackert textade placeringskort. Hennes estetiska sinne i kombination med förmågan att teckna visade sig också i de kläder hon ritade åt oss. Dessa syddes hos en sömmerska. De var lite snitsigare och djärvare i linjer och färger än de gängse!

Mamma hade lätt att få kontakt med människor, hon var synnerligen allmänbildad och beläst och snabb i tanken. Hon var omtänksam och vänfast och hennes vänlighet förskaffade henne vänner i "alla läger".

Kerstin Kallings f. Blom